

Nr 484.

Av herr **Ekdahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 185, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1944/45.

Såsom av Kungl. Maj:ts proposition nr 185 s. 250—251 framgår har kungl. flygförvaltningen i förslag angående flygvapnets medelsbehov för nästkommande budgetår föreslagit, att garageförmännen vid flygvapnet, som nu äro hänförda till lönegraden MEo 7, skola uppflyttas till lönegraden MEo 10. Detta förslag synes med hänsyn till förmännens arbetsuppgifter och till lönegradsplacering för annan förmanspersonal inom försvaret vara synnerligen välmotiverat.

Garageförmännens arbetsuppgifter, som i flygförvaltningens förslag närmare angivits, äro av den art att de fordra välkvalificerad personal, om de skola kunna utföras på ett tillfredsställande sätt. Förmännen måste således kunna organisera och leda arbetet, äga god kännedom om materielen och i övrigt direkt handha garagen och därtill hörande verkstäder och förråd. Flygförvaltningen har också framhållit, att det är av största betydelse att planläggningen och organisationen av reparationstjänsten ordnas på ett ekonomiskt och riktigt sätt för att motorfordonen, som exempelvis vid en flottilj kunna uppgå till ett antal av omkring 40, erhålla den noggranna skötsel som erfordras.

Med nuvarande lönegradsplacering torde det, såsom flygförvaltningen också anfört, föreligga svårigheter att vid rekrytering få tillräckligt kvalificerad personal till befattningarna. Detta förhållande måste ur försvarets synpunkt vara otillfredsställande och oekonomiskt, då materielvärden därigenom försämras och verksamheten i övrigt ger ett mindre gott resultat.

Vid en jämförelse med gängse löner framgår, att garageförmännen erhålla en icke oväsentligt lägre lön än de löner, som utgå till kollektivavtalsanställda arbetare vid försvaret, varvid dock är att märka att dessa senare löner icke i större mån äro annorlunda än lönerna för motsvarande personal inom det enskilda näringslivet.

I flygförvaltningens förslag, som återgivits i propositionen s. 251, har en jämförelse med lönen i MEo 7:6 och kollektivavtalslönen gjorts. Av denna framgår, att löneskillnaden utgör 52 kronor 70 öre per månad i E-ort. Tilläggas kan också, att lönen i slutlöneklassen i MEo 7 understiger den lön, ga-

rageförmännen varit berättigade uppbära, om de varit anställda å kollektivavtal.

Denna löneskillnad mellan garageförmännen och kollektivavtalsanställda arbetare måste verka ofördelaktigt ur rekryteringssynpunkt men också på garageförmännens tjänstgöring, då de trots det ökade ansvaret erhålla en lägre lön än om de kvarstått i kollektivavtalsanställning.

De tidigare anställningsförhållandena för garageförmännen tala också för att den nuvarande lönegradsplaceringen är felaktig. Redan så tidigt som 1930 anställdes garageförmännen enligt kontrakt med en lön motsvarande 12:e lönegraden i då gällande avlöningsreglemente. Då kollektivavtal senare tillkom för flygvapnet, överfördes personalen till detta och kvarstod i denna anställningsform intill dess extra ordinarie stater tillkommo den 1 juli 1941. De förutvarande anställningsformerna ha tillförsäkrat personalen betydligt bättre löneförmåner än den nu gällande.

Följden av den nuvarande låga lönegradsplaceringen har följaktligen blivit, att denna personalgrupp erhållit försämrade lönevillkor samtidigt som arbetsuppgifterna och därmed följande krav på högre kvalifikationer ökats på grund av försvarets utbyggnad.

Det måste med hänsyn härtill vara angeläget att snarast möjligt söka undanröja denna felaktiga lönegradsplacering och därmed skapa möjligheter för en fullgod rekrytering av denna personal samt tillförsäkra den nu anställda personalen en lön, som står i bättre proportion till dess arbetsuppgifter och till löner för annan förmanspersonal inom försvaret.

Departementschefen har funnit de av flygförvaltningen anförda skälen tala för en viss höjning av garageförmännens löneställning men ansett, att frågan icke borde behandlas utan hänsynstagande till förhållandena inom övriga försvarsgrenar. Med hänsyn härtill och till riktlinjerna för årets budgetarbete har flygförvaltningens förslag icke tillstyrkts.

Enligt tjänsteförteckningen till militära icke-ordinariereglementet förekomma garageförmän i 7:e lönegraden endast vid flygvapnet och vid arméns intendenturförråd.

Vid flygvapnet kommer, sedan samtliga flottiljer uppsatts, antalet garageförmän att uppgå till 19, medan enligt uppgift endast 3 garageförmän finnas anställda vid arméns intendenturförråd.

Därest en lönegradsuppflyttning kommer till stånd för garageförmännen vid flygvapnet, borde denna också tillkomma garageförmännen vid arméns intendenturförråd, om en utredning visade, att denna personals arbetsuppgifter äro likartade med dem, som flygvapnets garageförmän ha.

Kostnadsökningarna för genomförandet av en uppflyttning till 10:e lönegraden komma med hänsyn till det fåtal frågan gäller icke att bliva stora. De böra därför icke få hindra genomförandet av denna uppflyttning, som av flera skäl är synnerligen välmotiverad.

Med anledning av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att garageförmännen vid flygvapnet, som i Kungl. Maj:ts proposition nr 185 föreslagits till 7:e lönegraden, i stället hänföras till 10:e lönegraden av militära icke-ordinarie avlöningsreglementet (Meo).

• Stockholm den 22 mars 1944.

Thorvald Ekdahl.
